

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, declarat de avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului

Miricinski Vitalie Constantin, născut la 16 decembrie 1972, originar r-nul Edineț, domiciliat s. Rujnița, r-nul Ocnîța,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.10.2014 - 20.01.2015;

Instanța de apel: 27.02.2015 - 25.03.2015;

Instanța de recurs: 12.06.2015 – 04.11.2015.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 20 ianuarie 2015, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală*, Vitalie Miricinski a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an 2 (două) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Vitalie Miricinski, la 04 august 2014, aproximativ la ora 17:30, aflându-se în apartamentul nr. 4, amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Decebal 121/2A, în care locuiește împreună cu membrii familiei sale, mama sa - Ludmila Miricinski și mătușa - Galina Babuci, acționând cu scopul cauzării suferinței psihice și provocării durerii fizice membrului familiei sale, fiind conștient de caracterul periculos al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor periculoase, a iscat o ceartă cu mama sa, Ludmila Miricinski sub un pretext nesemnificativ, adresându-i ultimei cuvintele necenzurate, jignitoare, a aruncat în ea o vază pentru dulciuri, și când a văzut că nu a nimerit, i-a aplicat victimei cu pumnii multiple lovituri peste cap și 2 lovituri în regiunea mandibulei și peste diferite părți ale corpului, de la care Ludmila Miricinski, fiind în vârstă înaintată, a pierdut conștiința și a căzut pe podea.

După ce Ludmila Miricinski a încercat să apeleze asistența medicală de urgență prin intermediul telefonului mobil, Vitalie Miricinski, dorind să o stopeze, a luat telefonul din mâna ei și l-a aruncat cu forța pe podea, continuând să o înjure cu cuvinte necenzurate pe mama sa, cauzându-i astfel, conform raportului de constatare

medico-legală nr. 543 din 05 august 2014, leziuni corporale neînsemnate, provocându-i durere fizică și suferință psihică.

Tot Vitalie Miricinski, la 12 august 2014, aproximativ la ora 22:00, aflându-se la bucătărie în apartamentul nr. 4, amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Decebal 121/2A, în care locuiește împreună cu membrii familiei sale, mama sa - Ludmila Miricinski și mătușa - Galina Babuci, acționând cu scopul cauzării suferinței psihice și provocării durerii fizice membrului familiei sale, fiind conștient de caracterul periculos al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor periculoase, a iscat o ceartă pe motiv neînsemnat cu mama sa, Ludmila Miricinski, după ce, i-a aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea cefei, în rezultatul cărora aceasta a căzut jos, iar, Vitalie Miricinski, continuând acțiunile sale infracționale, i-a mai aplicat cu picioarele 5-6 lovituri peste diferite părți ale corpului, provocându-i durere fizică și suferință psihică.

3. Avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului, să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea cererii de apel apărarea a invocat, că conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa pe cauza dată urma a fi redusă cu o treime, pentru faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

A mai menționat, că inculpatul are antecedente penale stinse, iar sancțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, stabilește pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 ore, sau închisoare de până la 2 ani.

Astfel, a subliniat, că neavând antecedente penale, instanța urma să-i aplice inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, și nu pedeapsa cea mai aspră, adică închisoare pe un termen de 1 (unu) an 2 (două) luni.

A mai specificat apelanta, că procurorul a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani pentru inculpatul Vitalie Miricinski.

Apărarea și-a exprimat opinia, că la caz, este temei pentru stabilirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, deoarece se atestă o circumstanță excepțională care micșorează considerabil dauna infracțiunii săvârșite, iar prima instanță nu a luat în considerație prevederile art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a remarcat, că pricina a fost judecată de către prima instanță în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) al normei vizate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate fapta indicată în rechizitoriu.

Astfel, fiind chestionat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară i-a admis cererea deoarece din probele administrate, rezultă că în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale.

A evidențiat instanța de apel, că atât la faza urmăririi penale, cât și în prima instanță, dar și în instanța de apel inculpatul Vitalie Miricinski a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele săvârșite, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Instanța de apel a constatat, că probele verbale, coroborează integral cu cele material-scrise, administrate pe caz, cărora prima instanță le-a dat o apreciere obiectivă în corespundere cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, detaliat expunându-le în conținutul sentinței de condamnare, fapt pentru care expunerea lor repetată rămâne a fi inutilă cu atât mai mult, că dezacordul exprimat cu soluția primei instanțe se referă la pedeapsa privativă de libertate.

Așadar, instanța de apel a conchis, că prima instanță, în baza probelor administrate pe caz, corect a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea acțiunilor de violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, acțiunile lui corect fiind încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În consecință, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță la pronunțarea sentinței a dat deplină eficiență principiului individualizării pedepsei penale (art. art. 7, 75, 88 Cod penal), ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, precum și vinovăția manifestată, motivul celor comise, persoana vinovată, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea penală, luându-se în considerație și influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului.

În același timp, instanța de apel a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului pe un termen de 1 (unu) an 2 (două) luni închisoare se încadrează în limita minimă și maximă, care poate fi aplicată, fiind una corespunzătoare inculpatului, deoarece o altă pedeapsă decât închisoarea nu poate atinge scopul educării inculpatului Vitalie Miricinski și curmarea unor astfel de acțiuni pentru viitor, care prin personalitatea sa denotă și o lipsă totală de respect față de principiile moral-familiale.

Argumentele apărării expuse în cererea de apel privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind lipsite de suport legal, din motiv că la caz nu au fost stabilite circumstanțe excepționale pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, iar circumstanțele invocate de apelant drept căința sinceră a lui Vitalie Miricinski, au fost luate în considerație de prima instanță la judecarea cauzei în corespundere cu art. 364¹ Cod procedură penală, el deja beneficiind de reducerea pedepsei în circumstanțele admise de legiuitor.

5. Avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului Vitalie Miricinski, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate și anume munca neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului, avocatul a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță și menținută de instanța de apel, este una prea aspră pentru infracțiunea săvârșită.

Invocă dezacordul cu pedeapsa aplicată de către instanțele judecătorești, deoarece cazul dat a fost judecat în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, iar

pedeapsa urma a fi redusă cu o treime, pentru faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat a fi judecat în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Reiterează apărarea, că deoarece inculpatul nu are antecedente penale, instanța ar putea să-i aplice o pedeapsă mai blândă, și anume munca neremunerată în folosul comunității, totodată invocând și faptul că procurorul a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În același context, susține că instanța de apel a ignorat prevederile art. 79 Cod penal, și anume că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, circumstanțe care în opinia apărării ar contribui la aplicarea unei pedepse mai blânde.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că pedeapsa stabilită de instanța de judecată este una echitabilă faptei săvârșite fiind în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale. La caz, nefiind stabilite careva circumstanțe excepționale în privința inculpatului, pentru a putea permite aplicarea art. 79 Cod penal.

7. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se atestă că apărarea nu a indicat concret un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, însă reieșind din argumentele invocate, Colegiul penal constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei, fiind semnalizat temeiul de casare, prevăzut de pct. 10) al normei indicate, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

După cum se constată în speță, inculpatul Vitalie Miricinschi a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an 2 (două) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Este cert și faptul, că sancțiunea infracțiunii incriminate inculpatului, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana

celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține că în privința inculpatului Vitalie Miricinski, cauza penală a fost judecată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, la stabilirea pedepsei de către instanțele de fond a fost luată în considerație căința sinceră a inculpatului pentru acțiunile săvârșite, care recunoscând vinovăția a solicitat ca cauza penală să fie judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, se evidențiază că instanțele de fond corect au ținut cont la stabilirea pedepsei de personalitatea inculpatului, de lipsa antecedentelor penale, de comportamentul acestuia pe parcursul judecării cauzei și influența pe care o are pedeapsa aplicată, în vederea corectării inculpatului, dat fiind faptul că el a săvârșit acțiunile incriminate asupra mamei sale.

Așa fiind, instanța de recurs constată că instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că pentru corectarea inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate, care a fost calculată în concordanță cu rigorile impuse de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei în limitele acestei norme.

La caz, fiind acordată deplină eficiență și prevederilor art. 61 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Distinct de aceste considerente, Colegiul penal consideră a fi neîntemeiat și argumentul invocat în recurs precum că deoarece inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, în privința acestuia ar putea fi aplicate și prevederile art. 79 Cod penal, circumstanțe care ar contribui la aplicarea unei pedepse mai blânde.

Astfel, în conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței

circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Cu referire la aceste aspecte, instanța de recurs atestă, că circumstanțele precum lipsa inculpatului la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu pot fi identificate ca împrejurări excepționale în personalitatea și comportamentul lui Vitalie Miricinski, care ar servi temei de aplicare a prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, la cazul dedus judecății.

În viziunea instanței de recurs, argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Prin urmare, Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În consecință, instanța de recurs concluzionează că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului Vitalie Miricinski, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Miricinski Vitalie Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev